

HISZED-E EZT?

És mielőtt imádkoznánk, szeretném elmondani, azt hiszem, hogy tegnap este, azt mondtam egy hölgynek, “Ha csak azt teszed, ahogy utasítottak, akkor... a vízfejű baba, az összezsugorodna.” És a baba feje tegnap este fél hüvelykkel összezsugorodott, egy zsinórral mérve. Így hát a hölgy most idehozta.

² Most, amiért ezt mondtam, testvérnő, annak egy oka van. Lájátok? Ha látod, hogy valami kézzelfogható dolog történik, az növeli a hitedet, hogy tovább higgy benne. Néha csak ezért csinálom ezt, hogy megkérem az illetőt, hogy keljen fel, tegyen egy-két lépést, mozdítsa meg a kezét, mozgassa meg az ujját, valamit, amit már meg tudnak tenni, csak hogy lássák, hogy minden rendben van. Ők csak idegesek lesznek, és azt hiszik, hogy nem fog megtörténni, pedig mindig megtörténik. Lájátok? Meg kell, hogy megtörténjen.

³ Hányan szeretnék most, hogy imában megemlékezzünk róluk? Felemelnéd a kezed, és mondanád, “Uram, add meg!”? Hajtsuk meg a fejünket.

⁴ Uram, ahogy halljuk ezt a régi nagy gyülekezeti éneket, amelyet drága barátom, Paul Rader írt, “Csak Higgy,” gondolunk most a fiúra, akit az apja vitt a tanítványokhoz, nem több mint tíz nappal azután, hogy Jézus hatalmat adott nekik az ördögök kiűzésére és a betegek gyógyítására, és itt voltak, teljesen legyőzve egy epilepsziás eset miatt. És látták, hogy a mi Urunk jön. Az apa pedig odafutott és így szólt, “Uram, könyörülj rajtunk! A fiamat sokféleképpen gyötri az ördög. Elvittem őt a tanítványaidhoz, de nem tudták meggyógyítani.”

⁵ Jézus azt mondta: “Én meg tudom, ha hisztek. Csak higgyetek.” Ó Istenem, Te azóta semmit sem változtál: Te ugyanaz a szerető, édes és könyörületes Isten vagy. Amilyen akkor voltál, olyan vagy ma is. És Uram, mint az az atya, mindannyian így kiáltunk, “Uram, segíts hitelenségünkön.” Ez olyan egyszerű; csak átbotlunk felette, Atyám.

⁶ Szeretnénk hálát és dicséretet adni Neked azért, hogy tegnap este megérintetted azt a kisbabát, hogy láttuk a koponyát, ahogy meg van dagadva, ami az, hogy a csont kitolta magát, tegnap este fél hüvelykkel lejjebb ment. Hálásak vagyunk ezért, Atyám. Amikor tudjuk, hogy orvosainknak semmi nincs erre a kutatásokban, semmit sem tehetnek érte; de Te még mindig Isten vagy, minden helyzetnek a Mestere. Köszönjük Neked, Atyám. Köszönjük Neked ennek az anyának a hűségét, és kedvességét, és engedelmességét, hogy visszahozta a madzagot, és ráragasztotta erre a papírra, ide, hogy megmutassa a nyilvánosságának a

bizonyosságát Isten dicsőségére. Hadd éljen a kislánya és legyen normális gyermek, a Te dicsőségédre.

⁷ Nézz rá azokra a kezekre, amelyek felemelkedtek, Atyám. Mindegyiküknek egy szüksége van. Az enyém is fent van, Atyám, nekem is szükségem van. És sokan vannak itt, levél formájában vagy ebben a dobozban, akik rászorulnak, olyan emberek, akik valóban rászorulnak. Add, Uram, hogy ma este mindenki megkapja a kérését. Hadd vegyék ennek az anyának a bizonyágtételét példaként, hogy megmutassák, hogy amikor Te mondasz valamit, az el van végezve. Ez . . . Te . . . Csak annyit kell tennünk, hogy befogadjuk és cselekszünk. Ez egy befejezett munka.

⁸ Add meg, Uram, hogy minden egyes ilyen levél és zsebkendő, az emberek, akikre ráteszik ezeket, gyógyuljanak meg. Mindenki, aki felemelte a kezét, Atyám, kapják meg szívük vágját. Ezt Jézus Nevében kérjük. Ámen. Leülhettek.

⁹ Csak meg akartam mutatni a madzagot, amit a hölgy (Tessék. Um-hum.) . . . hogy a kisbaba feje összement, ahogy az Úr megígérte nekünk a Szentlélek által tegnap este. Hát nem csodálatos? Annyi bátorságot ad nekünk, hogy legyen hitünk és higgyünk.

¹⁰ Amikor Jézus azt mondta a fának a Márk 11:23-ban, "Mostantól fogva senki sem eszik rólad," talán nem kiabált. Miért, igazából, Ő olyan egyszerűen kezelte ezt, hogy a tanítványai . . . Azt hiszem, az egyikük hallotta Őt. És . . . Amikor az az epilepsziás az Úr Jézus elé került, a fiúnak a legkeményebb rohama volt, amit valaha is átélt; talán, a földre esett, mintha halott lenne, de rájött, hogy találkozott Valakivel, Akinek a hite messze felülmúlta az apostolokét.

¹¹ Szeretném, ha valaki, aki nem hisz az isteni gyógyításban, megnézné ezt. Jézus hatalmat adott nekik, hogy úzzék ki a szellemeket, de ők kudarcot vallottak. Nem az erő bukott el, hanem ők buktak el. Jézus azt mondta nekik:

"Miért nem tudtuk kiűzni?"

Azt mondta, "A hitetlenségetek miatt."

¹² A gyülekezetnek még mindig van ereje. Isten soha nem vette el az Ő erejét a gyülekezettől, de a gyülekezetnek nincs elég hite ahhoz, hogy cselekedjen is. Ennyi az egész. Ilyen egyszerű. Néha megpróbáljuk annyira bonyolulttá tenni, de minél egyszerűbbé teszitek az evangéliumot, annál több valóságotok lesz, amikor csak igazán egyszerűen veszed: Isten mondta; ez eldönti; ez minden. És csak higgyétek el, és menjetek tovább.

¹³ Amikor Jézus azt mondta, "Senki se egyen rólad," a levelei éppen olyan szépek és ragyogóak voltak, mint mindig. A kéreg ugyanúgy nézett ki, de mélyen a föld alatt, azokban a gyökerekben az élet kezdett elapadni.

14 Így van ez a rákkal is, bármilyen betegséggel, amire—amire gondoltok. Amikor el tudod fogadni Isten Igéjét, egészen mélyen a gyökerekben, a rák lehet, hogy ott van; a kezed lehet, hogy ugyanolyan merev. Ennek semmi köze az isteni gyógyításhoz. Hanem, “Ha hinni tudsz” Látjátok? Valahol ott lent, már dolgozik is.

15 Jézus azt mondta, “Ha azt mondd ennek a hegynek, ‘Mozdulj meg,’ és nem kételkedsz a szívedben, de elhiszed, hogy amit mondtál, az meglesz, akkor megkaphatod, amit mondtál.” Nem szép ez? Ez kitől származik? Isten Fiától, Akinek a Szavai. . . Az ég és a föld elmúlik, de most. . . de az Ő Szavai nem.

16 Ezt csak úgy tudod elérni, ha megvan a megfelelő célod és a megfelelő indítéked. Ha most kimennék ide, és azt mondanám, “Megmutatom neked, hogy meg tudom mozdítani ezt a hegyet, ‘Mozdulj meg, hegy!’” Soha nem mozdulna. Biztosan nem. Nem számít, hogy mim van. Kell, hogy . . . Először is meg kell találnod Isten akarátát.

17 Ez az oka annak, hogy általában az imasorban én—én nekem a legnehezebbeket, mert ez valami olyasmi, ami átment a vonalakon és így tovább, és onnan kapod vissza. De látod, ha meg nem vallott bűnöd van. . . Észrevetted már egy eseten, mielőtt megkértem a gonosz szellemet, hogy távozzon? Nagyon jól megnézem azt az esetet, hogy biztos legyek benne, hogy nincs abban az életben semmi, ami bármit is akadályozna, értitek, mert ne feledd, ezekkel az ajándékokkal bajba kerülhetsz.

18 Isten, emlékeztek, egyszer adott egy prófétát. . . prófétát csinált egy emberből, Mózesből, és azt mondta neki, hogy menjen le, beszéljen a sziklához. És a próféta teljesen izgatott volt, és kiment, és megütötte a sziklát, Krisztus gyengeségéről beszélve, hogy másodszor meg kell halnia, vagy másodszor le lesz sújtva. Volt hatalma, hogy előhozza, de ez nem Isten akarata volt.

19 Soha nem tudtam elhinni, hogy Isten akarata volt, hogy Elizeus menjen, és mert azok a gyerekek azzal csúfolták, hogy kopasz, nem hiszem, hogy ezt kellett volna tennie. De próféta volt, és haragra gerjedt, és megátkozta azokat a gyermekeket, és két medve megölt negyvenkét ártatlan kisgyermeket. Látjátok? De nem hiszem, hogy ezt kellett volna tennie. És ez csak—csak. . . mi. . .

20 Isten, úgy hiszem, ma, mielőtt hatalmat adna a gyülekezetnek, Ő kipróbálja a gyülekezetét, hogy lássa, mit fog tenni.

21 Mi. . . legközelebb, talán, ha az Úr akarja, amikor visszajövök, lesz időnk elgondolkodni valami ilyesmin, valamiről, ami meg fog történni, és akkor többet fogunk tudni róla.

22 De ha csak kimondod az igét, azt mondod, “Uram, hiszek benne,” ne kételkedj, gondold komolyan a szívedben.

23 Most mondjuk, hogy például egy völgyben vagyok, és nem. . . több millió embernek prédikálok, de ott, a hegy túloldalán van egy százfős csoport, akik úgy halnak meg, hogy nem ismerik Krisztust. Nos, itt van egy millió akinek prédikálhatok, de mégis, valami a szívemben azt mondja nekem, “Menj oda azokhoz az emberekhez. Menj oda hozzájuk. El fognak veszni.” Én magam nem akarok menni, de mégis van bennem Valami. Látod, akkor ez Isten, aki mozdul. Nézzétek meg, mi a cél, nézzétek meg, mi az indítékok, hogy elmenjete, nem önmagatokért. . . Most, ha azt mondom, “Nos. . .” Ha a céloom helyes, hogy eljussak oda, de aztán felmegyek ide, és itt van egy nagy hegy, azt mondom, “Tudod, ha átjutok azon a hegyen és megmentem mind a száz embert, egy napon lesz ott egy szobor, Branham testvér, a nagy misszionárius.” Nos, az indítékom nem helyes. A hegy nem fog leomlani. Nem, uram.

24 De ha az indítékom és a céloom helyes, és Isten a szívemben vezet engem, és nem tudok átjutni a hegyen, a hegy körül, a hegy alatt, azt mondanám, “Hegy, mozdulj!” Talán. . . Amikor ezt mondom, és nem több, mint amikor ezt ilyen helyes szellemben mondom, a Szentlélek vezetésével, Isten akaratában, lehet, hogy nem lesz csak egy kis kanálnyi abból a hegyből, ami leomlik, de az úton van. Másnap lehet, hogy két fontnyi esik le. Az azt követő napon negyed tonna. És talán egy hónap múlva öt tonna. Mi van vele? Lehet, hogy még nem is látom, de mozog, úton van. Ott maradok és figyelem, ahogy a dolog megtörténik, mert Isten így mondta, és ezzel minden eldőlt.

25 Tudsz így gondolkodni ma este ott az édesanyádról? Rendben, ha így gondolsz rá, meggyógyul. Rendben. Ez, ha csak hiszel benne: csak kimondod a szót és kitartasz mellette. Látjátok? Csak higgy benne; kapaszkodj bele. Ez az Örök Élet.

26 Most, holnap délután. . . mondtam Billynek ma este, hogy hagyja ki az imakártyákat, és csak beszélni akartam. Az igazat megvallva, január óta utazom, a tengerentúlra, és vissza, Phoenixbe, itthon, és vissza, és teljesen (ez a megítélés), amíg olyan gyenge nem vagyok, hogy néha alig tudom, hol állok. Majdnem kiűtött engem.

27 Aztán el kellett mennem, és ők. . .ti—ti testvérek meghívtatok, hogy maradjak még néhány napig. Mennyire értékelem ezt. Mindenképpen úgy gondolom, hogy ez egy csodálatos szolgáló csapat itt. Bárcsak egy kicsit több időnk lett volna a közösségre. Ha az Úr akarja, valamikor visszatérek. Semmi más, csak megyünk egyik gyülekezetből a másikba, és végigmegyünk a városban, és meglátogatunk mindenkit. Örömmel megtenném: bármit, amit Isten Országának segítésére tehetek, mármint, ha ezt akarjátok. És valamikor visszajövök,

csatlakozzatok majd hozzánk, és tartsunk egy kellemes, jó alkalmat valahol.

²⁸ És ne feledjétek, testvéreim, imádkozni fogok értetek. Ez az egy dolog biztos. És szeretném, ha mindannyian imádkoznátok érttem, mindannyian.

²⁹ És most én—én... Holnap reggel istentiszteletek lesznek a város összes különböző szép gyülekezeteiben.

³⁰ Most, itt van néhány jeffersonville-i csoport. Itt van néhány barátom, a gyülekezet egyik gondnoka, Fred Sothmann testvér. Nem sikerült találkoznom vele az alkalmon. És testvér... Ó, sok más barátom is Jeffersonville-ből, az el... a titkárom ott és—és mind itt vannak, valahol az alkalmon. Még nem találkoztam velük.

³¹ És testvéreim, van néhány remek gyülekezet itt ebben a városban. A többi látogató pedig keressen meg egyet közülük, és holnap menjen el ezekbe a gyülekezetekbe. Biztos vagyok benne, hogy jót tesz majd neked. Ők olyan testvérek, akik hisznek ebben a fajta szolgálatban. Ez az oka annak, hogy itt vannak az emelvényen és lent a helyeken, mert hisznek benne. És én nagyra értékelem ezeket az embereket.

³² Uram, áldd meg ezt a Teljes Evangéliumi Üzletemberek alkalmát itt, akik—akik szponzorálták ezt az alkalmat. Van... azt hiszem, hogy ez így volt, ők szponzorálták az alkalmat. Én—én sok szponzorukkal megyek, mert ott... Nem szabadna így lennünk, de sokszor, testvérek hagyják ezeket az apró különbségeket: hogy egy ember egy kis *valamiben* hisz; és egy másik, egy kis *valami*; az valahogy súrlódást és régi sebeket okoz a múltból; mostanra már meg kellett volna gyógyulnia, de ez—ez... És ha te, vagy ha eljövök a Teljes Evangéliumi Üzletemberekhez, akkor ez segít összekötni ezeket, és összejövünk, és igazi közösségben vagyunk együtt, egy igazi jó időtöltés. És ezt nagyra értékeljük. Isten áldja meg ezt a fejezetet. Hiszem, hogy az Úr célból hozta össze.

³³ Most... aztán abban a nagy kiváltságban volt részem, hogy a minap meglátogathattam Oral Roberts testvért. És istenem, micsoda hatalmas hely, micsoda gyönyörű dolog. Az—az egy emlékmű Pünkösdek.

³⁴ Aztán átmentem Tommy Osborn testvérhez, egy másik csodálatos helyre, Isten csodálatos embere, aki... Tommy testvér és én közel állunk egymáshoz, és Oral testvér is, igazán közeli testvérek vagyunk, és szeretjük egymást, és igyekszünk mindent megtenni, amit csak tudunk, hogy az emberek javát szolgáljuk Isten Országában.

³⁵ Szóval nagyra értékelem, hogy ezek az emberek itt vannak a városban, a többi kiváló ember között. Nektek, juhoknak csodálatos pásztoraitok vannak. Én csak, én csak így fejezem ezt ki. Az Úr legyen továbbra is mindnyájatokkal, ez az én imám.

És most holnap délután, én . . . Mikor kezdődik az istentisztelet, testvérek? Fél háromkor. Mondjuk, egykor – egykor vagy fél kettőkor itt kellene lennetek, hogy ne zavarjuk az alkalom többi részét.

³⁶ Nos, ha a fiúk még nem mondták volna el, ma este lesz itt néhány könyv, képek és így tovább, és kazetták, és lemezek, és . . . az alkalmakról, és árulják azokat. De nem engedjük, hogy holnap, Szombaton árulják őket. Sem könyveket, sem semmit nem lehet holnap eladni. Szóval mi nem fogjuk . . . mi soha nem engedjük meg ezt. Bár sokan mondták, “Nagyon tévedsz . . .”

³⁷ És az öreg Bosworth papa mindig azt mondta nekem, “Ó, Branham testvér, ebben tévedsz.” de így érzek (Látjátok?), és én—én így érzek. Ha akarsz egyet, adnak egyet, de ha . . . De nem adhatunk el Szombaton. Nem. Ennyi az egész. Ha hiszem ezt, akkor meg kell élnem, csak . . . magammal kell együtt élnem. Látjátok? És én—én együtt kell élnem a meggyőződéseimmel, és így . . . Vagy hazaküldheted, és, fel a házádba, fel a helyedre és ott megkapod.

³⁸ Most ma este, ó, felejtjük el mindannyian, ó, hogy bármilyen munka is van, vagy bármi más, vagy a nap fáradalmai. Tegyük félre mindent, és nézzük meg az Igét néhány percig, és lássuk, hogy Isten mit szól hozzánk az Ő Igéjén keresztül. És hadd imádkozzam azért, hogy Isten ma este rendkívül nagy áldást adjon nekünk.

³⁹ Gene, elrabolnád őt nekem? Elrabolnád nekem azt a kislányt? Nem csinos kis teremtés? Szeretnél velem hazamenni és játszani a kis Sarah-val, körülbelül *ekkora*? Ó, szeretnél? Szeretném, ha megtennéd. Körülbelül akkora, mint te, és ő apa kislánya. Um-hum. Hum. És fogadok, hogy te—te is szereted az apukádat, ugye? Anyát? Ó, persze, hogy így van. A legszebb kislány, akit itt ülve látok. A kis szemei olyanok, mint két égett lyuk egy takarón, és—és a kis barna haj.

⁴⁰ Egyszerűen szeretem a kisgyerekeket. Két kislányom van otthon. Az egyikük Rebekah, a másikuk pedig Sarah.

⁴¹ Egy ideje itt, én távol voltam. Mindketten apa kislányai, tudod, és szeretem őket. És amint hazaértem, hátamra kell vennem őket, és . . . csak Becky már túl nagy hozzá; ő olyan nagy, mint én. Most már eltörné a gerincemet; ő . . . de akkor is apa kislánya. És most, körülbelül még egy évig, szeretnék, ha valahol bibliaiskolába járna, távol az állami iskolától.

⁴² És aztán várták apát, hogy hazajöjjön. Kint voltam az alkalmon. És másnap este éjfélig vártak, hogy hazaérjek. Így hát nagyon korán reggel érkeztem, úgy három-négy óra körül. És anya az ajtóhoz jött és beengedett, és én annyira fáradt és kimerült voltam, hogy . . . Itt az emelvényen, Én . . . amikor a . . . fel vagyok kenve, az jó érzés, de amikor ez egyszer elhagy, akkor kerülsz bajba. Hányan tudták ezt? Persze, hogy így van.

43 Nézd. Illés felment a hegyre, és tüzet hívott az égből, esőt hívott az égből, majd amikor a Szellem elhagyta őt, negyven napig bolyongott a pusztában, és Isten megtalálta, visszahúzódva egy barlangba valahol.

44 Jónás lement, és három nap és éjszaka a bálna gyomrában élt, kiköpték a partra, és körbejárt prédikálva. Az egész város bűnbánatot tartott és Istenhez jött. És amikor elhagyta őt a kenet, felment a domb tetejére, és kérte Istent, hogy vegye el az életét. Látjátok?

45 William Cowper sírjánál álltam, nem olyan régen, aki azt a híres himnuszt írta, amelyet az úrvacsorai alkalmakon énekelünk:

Van egy Vérrrel teli forrás,
Emmanuel ereiből merítve,
Ahol a bűnösök az árvíz alá merültek,

46 Hallottátok már, hogy mi . . . mi történt vele? Miután az az ihlet elhagyta, kereste a folyót, hogy öngyilkosságot kövessen el.

47 Pont szemben lakom az Old Kentucky Home-mal. Stephen Foster pedig a leghíresebb népdalokat adta Amerikának. És amikor írt, ihletet kapott, az ihlet, írt egy dalt, aztán amikor kijött belőle, elment berúgni. Végül hívott egy szolgát, fogott egy borotvát és öngyilkos lett.

48 Az emberek nem tudják, min mennek keresztül azok az emberek, akik a szellemi birodalomban élnek. Most *itt* úgy érzed, mintha egy hegyet tudnál megmozgatni. De csak hagyd, hogy a kenet lehulljon rólad, és indulj el azon az ajtón (és ha nincs ott senki, aki elkapjon, látjátok) és aztán, talán néhány órán át, alig, tűnődsz, hogy hol vagy. És aztán estéről estére ez a legjobbat hozza ki belőled.

49 És a kis . . . Szeretnék mesélni nektek a kis Sarah-ról és Rebekah-ról. Másnap reggel nem tudtam aludni, felkeltem, leültem egy székre, és egy idő után Becky, mivel ő volt az idősebb, hosszabb lábai voltak, mint Sarah-nak, így Becky szaladt . . . felébredt, kiugrott az ágyból, nem ébresztette fel a hűgát, és most itt jön át a házon, rohanva, ahogy csak bír. Azt mondta, "Apu, apu . . ." Kinyújtottam az egyik lábamat, és ő odaugrott, elég jól egyensúlyozva. Olyasmi, mint a—a modern gyülekezet, tudjátok, már régóta a játékban van, tudod, több száz éve. Jól tudta tartani az egyensúlyát, átkarolt, és azt mondta, "Ó, apu, apu . . ."

50 És a kis Sarah a zűrzavarban felébredt. Nos, nem tudom, hogy a ti gyerekeitekkel így van-e vagy sem; az enyémeik igen: a kisebbik kapja a kinőtt dolgokat. Így Sarah Becky pizsamáját viselte, a lába legalább ennyivel hosszabb volt, tudjátok. És itt jön, egy aprócska, alacsony lányka, bukdácsolva, botladozva. És odaért, kicsit későn. Becky megfordult, és azt mondta, "Sarah, húgom, szeretnék mondani neked valamit." Azt mondta, "En

voltam itt előbb. És enyém az egész. Szóval egész apa az enyém, és neked semmi sem maradt.”

⁵¹ Egyesek így próbálnak gondolkodni a vallásról, nem igaz? Aha. Így van.

⁵² És szegény kis Sarah, lebiggyesztette a kis ajkát, és a kis fekete szemei felnéztek rám, és sírni kezdett. Becky az arcát az enyémhez szorította, átölelt. Szeretem őt. És Sarah elkezdett elsétálni, mert Beckynél volt egész apu. Így kinyújtottam a másik térdemet, és így intettem neki. Ő, gyorsan felélenkült és szaladt, felugrott a térdemre így. . . Nem túl sok ideje van még itt, és a lábai még a padlót sem érték el. Kicsit tántorgott (talán, mint én, csak egy kicsit tántorogva jár, tudjátok), és nem. . . nem érte el a padlót. Nem volt egy nagy felekezet, tudjátok, és így nem tudott leereszkedni a szilárd padlóra. Nem volt még túl régóta ott.

⁵³ Szóval, ő egy kicsit tántorgott, én pedig átkaroltam, és szorosan magamhoz öleltem, és felcsillantak azok a kis fekete szemei, és visszanezett Rebekah-ra. Azt mondta, “Rebekah, testvérem” mondta, “lehet, hogy igaz, hogy egész apa a tiéd, de egy dolgot szeretném, ha tudnál: én teljesen apué vagyok.” Szóval. . .

⁵⁴ Ez. . . Csak hogy Ő birtokoljon engem. Lehet, hogy nincs meg a képzettségem ahhoz, hogy a nagy dolgokat bemutassam, de addig, amíg tudom, hogy mindenem az Övé, a tántorgásomban, csak hadd tegye Ő körém mindkét karját, és attól jól fogom magam érezni.

⁵⁵ Nos, ajánljunk fel még egy rövid imát Neki, mielőtt kinyitnánk az Igét.

⁵⁶ Most, Mennyei Atyánk, felismerjük, hogy mi is olyanok vagyunk, mint a gyermekek. És—és Te szeretsz velünk lenni, és velünk imádni. És amint imádunk Téged, és Te szeretsz minket, és karjaidban tartasz minket, és elküldöd Szentlelkedet, és megmutatod, hogy Te élsz és Te vagy a mi Atyánk, nagyon köszönjük Neked. Most pedig hadd jöjjön el hozzánk a Szentlélek ma este. Szeress minden szívet, Uram. Adj nekünk friss áldást. Áraszd ránk, Atyánk, az irgalom harmatcseppjeit. Ne tekints bűneinkre. Túl sok van belőlük. Uram, bocsásd meg azokat. Vedd el őket, Atyám, és vedd el minket a karjaidba, és—és gyógyítsd meg betegségeinket, és—és tisztítsd meg lelkünket, és szabadítsd fel szellemünket, Uram, hogy imádhassunk és dicsérhessünk Téged, olyannak lenni, mint a kisgyerekek, akik a házban rohagnak, csak tudjuk, hogy Apa vigyáz ránk. Add meg, Uram.

⁵⁷ Nos, senki sem képes értelmezni az Igét. Tudjuk ezt. János látta a Könyvet annak jobb kezében, Aki a trónon ült, és senki sem volt a mennyben, vagy a földön, vagy a föld alatt, aki méltó volt arra, hogy elvegye a Könyvet, hogy kinyissa, vagy feltörje

a pecséteket. És feljött a Bárány, aki a világ megalapítása óta meg volt öletve. És Ő méltó volt rá. És fogta a Könyvet, feltörte a pecséteket, és kinyitotta a Könyvet. Ó, Bárány, jöjj el ma este. Nyisd meg nekünk a Könyvet, Atyánk, amint várunk Rád, mert Jézus, az Isten Báránya Nevében kérjük. Ámen.

⁵⁸ Ma este egy három szavas kis verset választottam az Írásból. De először szeretnék felolvasni egy-két verset Szent János evangéliumából, a 11. fejezetből, a 23. verssel kezdve.

Jézus azt mondta neki, Feltámad a testvéred.

Márta így szólt hozzá, Tudom...feltámad a feltámadásban, az utolsó napon.

Jézus ezt mondta neki, Én vagyok a feltámadás és az élet; aki hisz Bennem, ha meghal is, élni fog:

És aki él és hisz énbennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?

Így szólt hozzá, Igen, Uram: Hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki eljött a világra.

⁵⁹ És a témához ezt a három szót szeretném használni: *Hiszed-e ezt?*

⁶⁰ Olvastam egy történetet egy ideje. Azt hiszem, kitalált történet volt. És azt hiszem, a legtöbb szolgáló olvasta Dr. Ingraham könyvét, *A Dávid Házának Fejedelme*. Nagyszerű könyv. Ez, azt hiszem, már nem nyomtatják. Szeretném ha, még nyomtatva lenne, hogy eljuttathassam az emberekhez.

⁶¹ És ott olvastam egy kis részt erről a Lázárról, és Jézusról, Máriáról és Mártáról, Lázár nővéreiről. És azt olvastam ott, hogy Jézus ott élt, azt hiszem, Mártával és Máriával. Mindketten kedves héber lányok voltak. Lázár pedig írástudónak tanult vagy képezték a templomban, hogy a papok számára törvényi leveleket írjon.

⁶² És Jézus nagyszerű közösségben volt, különösen Lázárral. Amikor a könyvben olvassuk, hogy Ő eljött az otthonukba, Márta pedig kissé halogatta, hogy hallgassa a szavait, de neki el kellett készítenie a vacsorát, és meg kellett terítenie az asztalt, Mária pedig a lábaihoz ült. És Jézus azt mondta, hogy Mária a jobb dolgot választotta.

⁶³ És aztán azt mondták, hogy Lázár volt az, aki elvitte Jézust Jánoshoz, Dr. Ingraham könyveinek történetében, és... a *Dávid Házának Fejedelme* című művében. De lehet, hogy ez nem volt igaz, nem tudom, de csak a háttér miatt, de állítólag Ő velük élt.

⁶⁴ Nos, ezt tanultuk a jövő, vagyis, múlt héten, hogy Jézus azt mondta a János 5:19-ben, "Én... A Fiú önmagában semmit sem tehet, hanem ha látja, hogy az Atya tesz valamit: ugyanazt teszi a Fiú is. Az Atya munkálkodik, és a Fiú úgy munkálkodik." Látjátok? "Amit Ő lát, hogy az Atyától tesz."

⁶⁵ Tehát ahhoz, hogy ez valóban helyes történet legyen, az Atyának, Istennek, beszélnie kellett a Fiával, Jézussal, és azt mondta, "A barátod, Lázár, meg fog halni, de ez a javukra lesz, ezért hagyd el a házat. Menj el, mert arra fognak kérni, hogy imádkozz érte, vagy gyógyítsd meg, és—és Én nem akarom, hogy ezt tedd." Ha végigköveted a történetet, ahogy megyünk, látni fogjátok, hogy pontosan ez az igazság. Szóval, Jézus, mindenféle figyelmeztetés vagy bármi nélkül, elsétált a házból, és elment máshova, és aznap este már nem tért vissza. És elment néhány más városba. És amint Jézus elhagyta az otthont, bajok törtek ki.

⁶⁶ És amikor Jézus elhagyja otthonodat, a baj úton van. Csak ne feledd, amikor Ő elhagyja az otthonodat, baj közeleg. Amikor a társadalmi egyesületek és minden más ilyen tökéletesen működik a gyülekezetben, mint valami hatalmas, tizenhat hengeres Rickenbacker, és Jézust kihagyod belőle, amikor Jézus elmegy a gyülekezetedből, baj az úton van. Igen, uram, amikor Jézus elhagy egy felekezetet, félreteszik Őt és azt mondják, "Nos, most mi egyszerűen nem hiszük el, hogy ezek a dolgok teljesen helyesek," és valami mást fogadsz el, a baj már úton van. Csak emlékezz erre.

⁶⁷ Eszembe juttat egy történetet az Úr Jézusról, ami Lukács Könyvében található. Tudjátok, amikor még csak egy tizenkét éves fiú volt, az Ő családja felvitte Őt, ahogyan az minden évben szokás volt, pünkösdi ünnepére. És miközben Jeruzsálem városában voltak az ünnepen, és jól érezték magukat, a Bibliában azt találjuk, hogy három napig voltak nélküle. És hogy talán azt gondolták, talán csak természetesnek vették, hogy Jézusnak a rokonaik között volt. Nos, nem tehetjük ezt. Amikor a rokonaikat végigkérdezték, Ő nem volt ott.

⁶⁸ És ezt nem vehetjük természetesnek, csak azért, mert metodisták, baptisták, presbiteriánusok, pünkösdiek vagyunk, és mivel a hátterünk és az őseink nagy hívők voltak, mi egyszerűen természetesnek vesszük, hogy Jézus velünk van. Ezt nem tehetjük meg. Kapcsolatban kell lennünk Vele minden nap, minden percben. Ő, mennyire szeretem ezt.

⁶⁹ Azt akarom, ami Isten most. Ami a szüleimnek, ami az őseimnek volt, az csodálatos, de (Ami nekik volt, az jó.) Azt hiszem, már előrébb járunk az úton.

⁷⁰ Lássuk, mi Ő ma. Nem akarok visszanézni és azt látni, mit tett Mr. Moody, mert mi előrébb járunk, mint Mr. Moody. A gyülekezeteink baja: visszatekintünk és azt mondjuk, "Nos, nézzük meg, mit mondott Mr. John Wesley, és mit mondtak a többiek." Ez az oka annak, hogy a tudomány sokkal előrébb jár a maga területén, mint a vallás.

⁷¹ Háromszáz évvel ezelőtt egy francia tudós bebizonyította, hogy ha elképesztő, harmincöt mérföldes óránkénti sebességgel

száguldanál, a gravitáció elrepítene a Földtől. Azt hiszed, a tudomány hivatkozna ma erre? Ezerkilencszáz óránkénti mérföldes sebességgel mennek, és még mindig mennek. Előre nyomulnak, előre néznek. De mi vissza akarunk tekinteni, és látni, mit mondott Moody; mit mondott Sankey; mit mondott Finney; Knox, Calvin; és néhányan közülük. Amit mondtak, az rendben volt. Ez az ő koruknak szólt, de mi megyünk tovább.

⁷² A nagyapám ökrös szekeret vezetett. Én egy Ford V8-ast vezetek. A fiam sugárhajtású repülőgépet fog vezetni. Vagyis továbblépünk. A vallásnak ilyennek kellene lennie. Az Úr Eljövetele közeleg. A gyülekezetnek az erejében kellene előre mennie. A tudomány csak egy bizonyos pontig tud felmászni, aztán vissza kell esnie, de nekünk vannak kiaknázatlan forrásaink, amit soha nem érintettek, Isten korlátlan hatalmának, amely felé kellene haladnunk. Ma este millió mérföldnyire élünk a kiváltságaink, a keresztények kiváltságai alatt, amelyeket élvezhetünk. Szégyellem magam, amikor kinézek ide és látom az intézményeket, és a betegségek, és a bajok, amik most történnek. A gyülekezetünknek az utcákon kellene járnia, beteget gyógyítani, halottakat feltámasztani, ördögöket űzni, jeleket és csodákat tenni, és tudatni az egész világgal, hogy Jézus Krisztus él. Ezt kell tennünk.

⁷³ Miért, azt mondod, “Mr. Moody soha . . .” Mr. Moody nem ebben a korban élt. Így van. Az Úr Eljövetelét éljük. És mi csak természetesnek vesszük, hogy Ő a rokonainkkal van. De a minap, amikor egy kihívó kihívta Mr. Grahamet, megtudtuk, hogy Ő nincs a rokonaink között.

⁷⁴ Hol találják Őt? Hol találták meg Jézust? Pontosan ott, ahol hagyták. Hol hagyták Őt? Pünkösdi ünnepén. Hol hagyjuk Jézust, hol hagyta el a gyülekezet? Pünkösdi ünnepén. Amikor eltávolodunk a régi pünkösdi erőtől és pünkösdi ünnepétől, eltávolodunk Jézustól. Pontosan így van, barátom. Alatta élünk a kiváltságainknak. Igen, uram.

⁷⁵ Pünkösdi ünnepén hagyták el Őt, és ez az egyetlen hely, ahol methodista, baptista, presbiteriánus, és a pünkösddiek valaha is megtalálják Őt, ha visszamennek oda, ahol hagyták. Hol van az Úr öröme? Hol van az Úr ereje? A gyülekezet ma azt kérdezi, “Mi–mi történt a történelem Istenével?” Arra vár, hogy az Ő népe a színpadra hívja Őt. De a . . .

⁷⁶ Nem tehetjük meg felekezeteiken keresztül. Nem tehetjük meg a pszichológia segítségével. Nem tudjuk megcsinálni számolással, vagy oktatással. Elkülönítjük magunkat, megosztjuk magunkat. Nem vagyunk megosztottak. Valóban egy személy vagyunk Krisztus Jézusban. Mindannyian egyek vagyunk Krisztusban, és a felekezeteink soha nem fogják ezt megtenni. Bármennyire is jók, nem fogják ezt megtenni. Az

oktatásunk a legnagyobb akadály, ami valaha is az evangélium elé tárult, az oktatás.

⁷⁷ Amire szükségünk van, az nem az oktatás. A Szentlélek erejére és megnyilvánulására van szükségünk a gyülekezetben, hogy bemutassa ezt az erőt. Jézus soha nem mondta, hogy “Menjetek el az egész világba és—és tanítsatok.” Soha nem mondta azt, hogy “Menjetek el az egész világra, és tegyetek . . .” Azt mondta, “Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot.” Az evangélium pedig a Szentlélek erejét, a feltámadást hivatott bemutatni. Még mindig egymillió mérfölddel tovább vagyunk, mint ahol lennünk kellene. Menjünk tovább. Térjünk vissza oda, ahol pünkösdi ünnepén hagytuk Őt.

⁷⁸ Jézus azt mondta János evangéliumában, azt hiszem, a 15. fejezetben, hogy “Én vagyok a Szőlőtő, ti vagytok az ágak.” Nos, ha az a szőlőtő kihajtotta az első vesszőt, és abból az ágból megírta az Apostolok Cselekedeteinek könyvét, a második ág egy másik Apostolok Cselekedeteinek Könyvét fogja készíteni. A harmadik ág egy másik Apostolok Cselekedeteinek Könyvét fogja elkészíteni. És minden ág, amely ebből a Szőlőtőből kihajt, ugyanolyan lesz, mint az első ág volt.

⁷⁹ Na most, beolthatsz, ezt tudjuk. Láttam már citrusfát, amin vagy nyolcféle gyümölcs volt. Láttam már narancsfát, amire grapefruitot, citromot és minden mást tettek, de azokat beoltották.

⁸⁰ Ez a helyzet ma. Beoltottuk az elképzeléseinket, beoltottuk a felekezeteinket, de ha az a fa valaha is újabb gyümölcs ágat hoz, az olyan lesz, mint az eredeti Szőlőtő, amelyek belekerültek. Halleluja! Ó, a gyülekezet összeolvad, de szükségünk van az eredeti erejére. Szükségünk van a Szentlélekre, Jézus Krisztus feltámadásának erejére. Ezt mondta nekünk, hogy tegyük.

⁸¹ “Én vagyok a Szőlőtő, ti a szőlővesszők.” Ha a szőlőtő hajtást hoz, és szép kék szőlőt hoz, akkor a következő szőlőn is szép kék szőlő lesz. Ha az első Szőlőtő kijött, és a Szentlélek hatása alá kerültek, és nagy csodákat tettek, és jeleket, és megpecsételték biztonságukat a világ előtt . . . Sokan közülük a saját biztonságukkal, ők, vérükkel pecsételték meg biztonságukat. Mindenféle veszélyen és megpróbáltatáson mentek keresztül, hogy vigyék az evangéliumot. Szenvedtek; megverték őket; megbüntették őket. “Virágos ágyon kell minket hazavinni a mennyországba, míg mások harcoltak a díjért, és véres tengereken hajóztak át?” Mire számítunk? “Harcolnom kell, ha uralkodnom kell. Növeld bátorságomat, Uram.” Bizonyára. Szükségünk van egy . . .

⁸² Nincs szükségünk új felekezetre. Nincs szükségünk új gyülekezeti épületre. Amire ma szükségünk van, az egy régimódi, égszínkék, bűngyilkos pünkösdi ébredés, amely pünkösdkor

született és ismét visszatért a gyülekezetbe, a Szentlélek ereje ismét, hogy Jézust a színre hozza.

⁸³ A történelem Istene mindig egy döntő pillanatban lép színre. Szükségünk van erre. Ez a baj a mai gyülekezeteinkkel. Túl messzire kerülünk. Beleesünk a világ divatjába. És fokozatosan, évről évre, elkezdd haldokolni és elsorvadni.

⁸⁴ Hamarosan itt a metszés ideje. Isten olyan biztosan visszavágja, mint ahogy én itt állok a szószéken. Isten vissza fogja nyírni, hogy gyümölcsöt teremjen. Egy napon majd kivágja belőle a világ cselekedeteit. Micsoda szégyen, ahogyan a gyülekezet a vallás nevében folytatja tevékenységét.

⁸⁵ És megtudjuk, hogy amikor Jézus elment, beköszöntött a halál. Amikor Jézus elhagyja a gyülekezetünket, a Szentlélek ereje elhagyja a gyülekezetünket, elkezdd összemenni és—és meghal. És egy idő után már nincs többé semmi. Amikor Jézus elment, a halál beállt. Ó, milyen szomorú időszak volt ez.

⁸⁶ És vegyük észre, hogy csodálkoztak, és Jézusért küldtek, de Ő nem jött el. Újra hívták, de nem jött el, de tudta, mit fog tenni. Ő tudja, hogy ma este mit fog tenni. Nála nem veszett el: Ő pontosan tudja, hogy mit fog tenni. Ő fel fog támasztani egy népet, ebben ugyanolyan biztos vagyok, mint abban, hogy én itt állok a szószéknél. Népet fog támasztani a pogányok nemzedékéből az Ő Nevéért. Meg fogja tenni.

⁸⁷ A zsidók ideje most közeledik, és a pogányok véget érnek, mert ők most mentek ki. Elutasítják Krisztust; elutasítják a jeleit; elutasítanak mindent, ami istentől való, és valamiféle telepátiának vagy ördögi erőnek bélyegzik, és . . . Káromolják a Szentlelket, és elzárják magukat Istentől. És Isten egy idő után fogja ezt a kisebbséget, és erőteljes gyülekezetté fogja emelni, és aztán a Szellemet a zsidók felé fordítja, és hazaviszi a pogány gyülekezetet. Pontosán így van. Most van készülóban. Nos, már majdnem a végidőben vagyunk.

⁸⁸ Jézus tudta. És egy kis idő múlva így szólt, “Barátunk, Lázár alszik.”

⁸⁹ A tanítványok azt hitték, hogy egy kicsit pihen. Azt mondta, “Nos, ha alszik, akkor nagyon jól van.”

⁹⁰ Nos, Ő azt mondta az Ő . . . az ő szavaikkal, hogy megértsék, azt mondta, “Meghalt, és a ti érdekekben örülök, hogy nem voltam ott.” Látjátok? “A ti érdekekben örülök, hogy nem voltam ott.” Mert kérték volna Őt, hogy—hogy meggyógyítsa hogy—hogy gyógyítsa meg őt, de Ő tudta, hogy nem tudja megtenni, mert a látomás még . . . négy nappal később tudta, hogy ez volt az az idő, amit az Atya mondott neki. Milyen szép; a sírnál így szólt, “Atyám, köszönöm Néked, Te már hallottad, de csak ezekért mondom, akik mellettem állnak.” Látjátok? Már tudta, mit fog tenni. Azt mondta, “Megyek és felébresztem.”

⁹¹ Most már el tudom képzelni, hogy az a kis otthon tényleg megtört. Elment a kenyérkereső, szomorúság. Ó, milyen csodálatos, amikor szomorú az otthonod vagy a szíved, akkor Jézus hirtelen megjelenik, nem igaz? El tudom képzelni, ahogy Marta, egy gyönyörű, kis asszony, fekete fátyollal az arcán, és a kis Mária, és átölelve egymást, mondták, “Mit fogunk most tenni? Apa és anya elmentek, és a mi drága testvérünk. . . Most elhagytuk a gyülekezetet, és kiközösítették minket, és kijöttek, hogy kövessék a názáreti Jézust. Ő pedig elvonult és otthagytott minket valahol.”

⁹² Hallom, ahogy egy kritikus arra jár, és azt mondja, “Hé, hol van az az isteni Gyógyító, az a galileai Próféta? Hol van Ő most? Látod, amikor igazán eljön az ideje, hogy tegyen valamit, Ő nincs itt.” Itt van. Látjátok, Isten szereti ezt tenni, csak hagyja, hogy az emberek megmutassák, hogy milyenek, igen, csak kipróbálom őket, hogy lássam, milyenek is valójában. Áldást ad rájuk. Megjelenik, megmutatja Magát, bemutatkozik az embereknek, csak hogy lássa, milyen reakciót adnak, mit tesznek azzal.

⁹³ Most azt látjuk, hogy aztán, egy—egy néhány nap, négy nap múlva, szegény Lázár meghalt. Eltemették. Második nap, harmadik nap, negyedik nap. . . Nos, mindenki tudja, hogy a bomlás három nap után beáll: először az orr esik az arcba. Aztán beindul a bomlás; a férgek elkezdik felfalni a testet. A földbe fektették, és egy nagy követ tettek a barlang tetejére, ahová tették. A fiatal lányok pedig időnként kimentek, letérdeltek a sírhoz, és sírtak.

⁹⁴ És egy idő után elterjedt a hír, “Jézus eljött. Láttuk, hogy bevonult a városba.” Ó, az a kis Márta, aki olyan, úgy tűnt, olyan lassú volt a dologban, most bebizonyította, hogy miből volt igazán. Itt jön. Most az úton van, fut és keres. Hallom, ahogy néhányan az út mentén azt mondják, “Nos, azt hiszem, most már elégedett vagy, hogy a vallásod hamis volt.” Egyszerűen nem törődött velük, és ment tovább, elhaladt a kritikusok mellett. Addig ment lefelé, amíg meg nem látta Őt, talán az utcasarkon leülve.

⁹⁵ Most, úgy tűnik, neki. . . talán joga lett volna szidalmazni Őt, és—és rosszat mondani Neki. Miért, nem szaladt oda és nem mondta azt, hogy “Nézz ide, nézz ide, Te! Neked Prófétának, Isten emberének kellene lenned. Miért nem jöttél, amikor hívtunk? Hiszen most már az egész város nevet rajtunk. Azért jöttünk ki a gyülekezetünkből, hogy kövessünk téged.” Úgy tűnt, hogy joga van hozzá. De tudjátok, ahogy prédikáltam azt, hogy *A Bárány És A Gallamb*, ha bárányok vagyunk, a bárány minden jogát feladja. Pontosan így van. Neki nincs más, csak gyapja, tehát arról kell lemondania. És lemondasz minden jogodról, hogy Istent szolgálj. Pontosan így van.

⁹⁶ A asszonyokra rászóltam, hogy miért hordják ezeket az ócska

kis ruhákat, tudjátok, és azt mondták, “Nos, mi—mi amerikaiak vagyunk. Azt csinálhatunk, amit akarunk.”

⁹⁷ Azt mondtam, “Pontosan így van, de ha bárány vagy, akkor feladod a jogaidat.” Cigarettazni és így viselkedni, ez a legrosszabb dolog, amit egy asszony valaha is tehet. Pontosan így van.

⁹⁸ Egy hölgy azt mondta nekem nemrég, amikor hozzám beszélt, azt mondta, “De Branham testvér, ők nem csinálnak másfajta ruhákat.”

⁹⁹ Azt mondtam, “De még mindig gyártanak varrógépeket és árulnak anyagot. Erre egyáltalán nincs mentség.” Ez pontosan így van.

¹⁰⁰ Ne feledd, hogy egy nap, lehet, hogy itt tiszta vagy a férjedhez, de emiatt házasságtörésért fogsz felelni, ugyanilyen bizonyosan: “Aki kívánsággal tekint egy asszonyra, már házasságtörést követett el vele a szívében.”

¹⁰¹ Mi a baj a mai pünkösdi asszonyokkal, azon tűnődöm. Hogyan távolodtál el a régi vágásnyomtól. Hogy az anyukátok régen hosszú hajjal voltak, ma pedig a pünkösdi nők úgy festik ki magukat, mint egy csapat Mardi Gras, és levágják a hajukat, és olyan kis ócska rövid ruhákat hordanak, mint a többi. . . .mennek és füvet nyírnak délután, amikor férfiak jönnek, észreveszitek ezt, asszonyok, hogy felelned kell majd azért, mert házasságtörést követtél el azokkal a férfiakkal? Direkt így mutatod be magad nekik. Ez egy gonosz szellem a gyülekezeten és az embereken, és ők nem tudnak róla. Vakok és nem tudják. Ez az igazság.

¹⁰² Talán azt mondod, hogy evangélistaként nincs jogom ezt mondani. Nos, nekem—nekem a Szentlélek vezetését kell követnem; ez minden, amit mondhatok. Te. . . .Ha ítéletkor találkozom veled, akkor nem kell, hogy a véred a kezemhez tapadjon. Távolodjatok el minden olyan földdarabtól, amely a Sátánra hasonlít. Maradjatok távol tőle. Menjete el tőle. Nem érdekel, hány tévészár. . . .Te itt nem tévészár vagy, hanem Isten lánya.

¹⁰³ Egy pásztor gyülekezetében prédikáltam a minap reggel, egy öreg rabszolgáról, amikor régen rabszolgákat árultak. És az árverésen jöttek, és megvették őket. És az emberek sírtak, jajgattak, mert soha többé nem térhettek vissza az otthonukba. És meg kellett korbácsolniuk őket. És úgy vették meg őket, mintha autót vennének, csak mint bármit, az árák, és eladták azokat az emberi lényeket.

¹⁰⁴ És egy nap egy vevő jött, egy bróker, egy nagy alapítvány- . . . vagyis egy nagy ültetvényről. És azt mondta, “Hány eladó rabszolgád van?”

105 Azt mondta, “Nos, van néhány, amit elcserélhetek.” Megpróbáltak nagyot húzni belőlük. Vitték őket anyákat, apákat. . . Ha az asszony, akit elvett, egy kis gyenge nő volt, fogták ezeket a nagy, egészséges férfiakat, és tenyésztették őket. . . mint a lovakat és az állatokat. Soha nem volt helyes. Isten teremtette az embert. Az ember rabszolgákat. Ez eleve nem helyes, soha. Isten nem akarja, hogy bárki is rabszolga legyen. Nem, uram. És nem. . . Nézd meg, mi történt.

106 És mindezek közepette ez a fickó azt mondta, “Nos, szeretnék vásárolni belőlük. . .” Észrevette, hogy ott van egy fiatal fickó. Őt nem kellett megkorbácsolni. Felszegte az állát, a fejét, akár egy igazi úriember, ahogy járt. És az a bróker azt mondta, “Szeretném megvenni.”

107 Azt mondta, “De ő nem eladó.”

108 Azt kérdezte, “Nos, miért?” Azt mondta, “Ő a főnök?”

109 Azt mondta, “Nem, ő egy rabszolga.”

110 “Nos,” kérdezte, “miért? Jobban eteted őt, mint a többieket?”

111 Azt mondta, “Nem, ő kint eszik a konyhában a többiekkel együtt. Ő egy rabszolga.”

112 Azt mondta, “Mi teszi őt annyira mássá, mint a többieket?”

113 A főnök pedig azt mondta, “Én is sokáig tűnődtem ezen, de egy nap rájöttem. Odaát a hazában az apja a törzs királya. És bár idegen, távol az otthonától, mégis tudja, hogy király fia, és úgy is viselkedik.” Ha ez. . . Ha egy afrikai bennszülött, aki rájött, hogy az apja király, és itt egy idegen, egy idegen földön, még mindig tudja, hogy a tengeren túl ő egy király fia, hogyan kellene viselkedniük a nőknek és a férfiaknak, amikor Isten fiai és lányai? Viselkedjete is úgy. Bizonyosan. Viselkedjete, tisztítsátok meg magatokat, és viselkedjete úgy, mint Isten fiai és leányai. Nem csoda, micsoda állapot.

114 Itt vagyunk. Ó, a kis Marta, jön, futva. Úgy nézett ki, mintha valamit mondani akar volna ellene. “Miért nem jöttél a testvéremhez? Nézd, mit tettünk érted, és te cserbenhagytál minket.” Nos, ha ezt mondta volna, a történet sosem ért volna véget úgy, ahogyan véget ért. Nem, uram. Ez az ahogy megközelítéd Isten isteni ajándékát. Ha Isten küld egy ajándékot, akkor helyesen kell hozzáállnod. Ha bármit is vársz tőle, akkor jól kell megközelítened a dolgot. És Márta tudta ezt. Valószínűleg olvasott a sunemita asszonyról és a gyermekéről. És ő. . . Ha az a sunemita asszony tudta, hogy Isten Illésben volt, mennyivel inkább ottvolt Ő Jézusban? Biztosan.

115 Tehát a megfelelő megközelítéssel ment oda. Odaszaladt és leborult az Ő lábaihoz. Ez tetszik! Leborult a lábaihoz, és azt mondta, “Uram. . .” Ez az Ő helyes megszólítása. Ő az volt. Ő volt az Ura. “Uram, ha itt lettél volna, a testvérem nem halt volna meg.”

116 Ó, jaj! El tudom képzelni, milyen nagy szíve volt, ahogyan nézett arra a gyönyörű asszonyra, a könnyek végigfolytak az arcán. Azt mondta, “Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.” Figyeld meg, mit mondott. “De még most is, Uram, bár halott, bár a férgek mászkálnak a testében, még most is, Uram, bármit kérsz Istentől, megadja Neked Isten.”

117 Ó, ez a titok. Mondhatod, “Minden kórházat bejártam. Az orvos azt mondja, meg fogok halni, de még most is, Uram. . . teljesen megbénított az izületi gyulladás; nem tudok mozdulni, de még most is, Uram. . .”

118 Annak a kisbabának tegnap este *ekkora* vízfeje volt. Nem tehetsz semmit. Tovább terjed, szétrepesztí a kis fejét és meghal. “De még most is, Uram. . .” Ó még mindig ugyanaz az Isten. Ó még mindig ugyanaz az Úr. “Még most is, Uram. . .” És a Mindenható Isten jobbán ül, közbenjárva azokért a dolgokért, amelyekről azt valljuk, hogy Ó megtett értünk.

119 Most már tényleg vallásosnak érzem magam. Tényleg. Úgyis szenthempergőnek fogsz nevezni, úgyhogy akár te is elkezdhetnéd, és túl lehetsz rajta.

120 Tehát igen, uram, “Még most is, Uram, bármit kérsz Istentől, Isten megteszi.”

121 “KérjeteK az Atyától bármit az Én Nevemben, Én megteszem,” mondta Jézus.

122 “Még most is, Uram, bármit kérsz, Isten megadja neked.” Ó, ennek biztosan meg kellett mozdulnia az Ó nagy szívében.

123 Azt mondta, “A testvéred újra élni fog”

124 Azt mondta, “Igen, Uram. Élni fog. Jó fiú volt. Az általános feltámadásban fog előjönni az utolsó napon.” A zsidók hittek az általános feltámadásban. “Előjön majd az utolsó napok feltámadásakor.”

125 Nézzétek Őt. A kis testében kihúzta magát. Azt mondta, “Én vagyok a Feltámadás és az Élet.” Ó, jaj. Soha nem volt olyan ember, aki ezt kimondhatta volna. Soha többé nem lesz olyan, aki ezt kimondhatta volna. Ó az egyetlen, aki ezt kimondhatja. “Én vagyok a Feltámadás és az Élet,” mondja az Úr. “Aki hisz Bennem, ha meghal is, élni fog. És aki él és hisz Bennem, az sohasem hal meg. Hiszed-e ezt?”

126 Azt mondta, “Igen, Uram.” Ó, tudta, hogy valami történni fog. Muszáj, hogy történjen.

127 Amikor az őszinte szívből jövő hit találkozik Istennel, ezek a fogaskerekek egyszerűen csak *így* összeállnak. Valaminek történnie kell. Jézus Krisztus Nevében kihívom ma este ezt a hallgatóságot, hagyd, hogy a hited így kapcsolódjon Istenhez, és néhány perc múlva lesz egy új pünkösdüNK. Akkora ébredés lesz ebben a városban, hogy nem lesz elég rendőr az országban, hogy

visszatartsa őket. Így van. Lesz egy igazi ébredés. “Még most is, Uram. . .”

¹²⁸ “Hát, Uram, mi már megtettük *ezt*, mi már megtettük *ezt*, mi már megtettük *azt*.” Nem érdekel, mit tettél, “Még most is, Uram. . .” Arra vár, hogy segítségül hívd Őt. Ő. . . “Hiszed-e ezt?” Biztosan. Igen, uram. “Még most is, bármit kérsz Tőle. . .”

¹²⁹ “Hová fektettétek őt?” Most pedig lemegy a sírhoz. Elég ember volt ahhoz, hogy sírjon; elég Isten volt ahhoz, hogy feltámassza a halottakat.

¹³⁰ Itt egy ideje egy nő, aki egy bizonyos csoporthoz tartozik. Nem szokásom, hogy a felekezetekre tegyem a hangsúlyt. De ez a nő. . . Ők nem hiszik, hogy Jézus Isten volt. Azt mondták, hogy Ő csak egy próféta volt. Ha Ő csak egy próféta volt, akkor mindannyian bűnben vagyunk. Vagy Isten volt, semmi kevesebb, mint Isten, vagy a világ legnagyobb családja. Így van. Több volt, mint egy ember. Azt mondta, “Nem volt Isten.”

¹³¹ Annyira sok ilyen van a mai társadalmi evangéliumban; megpróbálják Jézus Krisztust prófétává tenni. Ő volt a próféták Istene. Bizony, hogy az volt.

¹³² Azt mondta, “Bebizonyítom neked a Bibliádból, ‘Ő csak egy ember volt.’”

¹³³ Azt mondtam, “Tedd úgy.”

¹³⁴ És azt mondta, “Amikor Lázár sírjához ment, a Biblia azt mondja, ‘Ő sírt.’ Halandónak kellett lennie, különben nem tudott volna sírni.”

¹³⁵ Azt mondtam, “Hölgyem, ez az Írásod?” Nem akarok itt szentségtörő lenni, hogy ezt mondom, de elmondom, mit mondtam neki.

¹³⁶ Azt mondta, “Ez az.”

¹³⁷ Azt mondtam, “Ez az állítás gyengébb, mint egy éhen halt csirke árnyékából készült húsleves.” Azt mondtam, “Nos, neked—neked nincs semmi, amire ráállhatnál.”

¹³⁸ Azt mondta, “Hiszen Ő sírt. Ez azt mutatta, hogy halandó.”

¹³⁹ Azt mondtam, “Halandó és halhatatlan is volt. Testben megjelent Isten.”

¹⁴⁰ Azt mondta, “Ó, ostobaság!”

¹⁴¹ Azt mondtam, “Könnyezve ment a sírhoz. Ez igaz, de amikor felegyenesedett a kis teste. . .” A Biblia azt mondja, “Nem volt sok látnivaló rajta; nem volt szépsége, hogy vágyakozzunk utána.” De amikor hátravetette a kis vállait, és azt mondta, “Lázár, jöjj elő,” és egy ember, aki már négy napja halott volt és rothadt a sírban, kijött. Ez több volt, mint egy ember. Mutass egy embert, aki megtudja csinálni? Mi volt az? A romlás ismerte a Mesterét. Az élet ismerte a Teremtőjét. Valaminek történnie kellett. Ő megszólalt, és egy ember, aki halott volt és négy napja

a sírban feküdt, feltámadt, talpra állt és élt. Halleluja! Ez volt Isten az Ő Fiában. Igen, uram. Ez Isten volt, ahogy kijelentette Magát Benne, Fiúban. Isten szólt, nem egy ember.

¹⁴² Ember volt, amikor azon a napon körülnézett azon a fán, hogy mit ehetne. Az egy ember volt. De amikor fogott öt kekszet és két halat, és ötezer embert etetett meg, az több volt, mint egy ember. Isten táplálta őket odabent. Ő több volt, mint egy próféta, több volt, mint egy ember, Ő egy Isten-ember volt. Biztosan.

¹⁴³ Azon az éjszakán a kis csónak hátulján feküdt, és a tengerek zúgnak és ők hánykolódtak, mint egy üveg dugó ott kint abban a hatalmas tengerben, amikor a tenger tízezer ördöge megesküdt, hogy megfojtja Őt azon az éjszakán. Egy ember volt, aki gyenge és fáradt volt a betegekért való imádkozástól, és ott feküdt hátradőlve; és még a szél sem zavarta Őt. Ember volt, amikor aludt, de amikor felébredt, rátette a lábát a csónak merevítőjére, felnézett, és azt mondta, “Csendesedj el, némulj el!” A szelek és a hullámok engedelmeskedtek Neki, ez több volt, mint egy ember. Ez volt Isten az emberben, aki megmutatta magát. Így van.

¹⁴⁴ Ember volt a kereszten, amikor irgalomért kiáltott. Amikor sírt és azt mondta, “Szomjazom,” az egy ember volt. Amikor meghalt, ember volt, de húsvét reggelén, amikor feltörte a halál, a pokol és a sír pecsétjeit, és feltámadt, több volt, mint ember: Az Isten, aki megnyilvánult benne. Nem csoda, hogy a költő azt mondta:

Élve szeretett engem; meghalva megmentett;
Eltemetve messzire vitte bűneimet;
Feltámadva, ingyen igazított meg mindörökké:
Egy napon Ő eljön—ó, dicsőséges nap!

¹⁴⁵ Azt mondta, “Mert Én élek, ti is éltek. Hiszed-e ezt?” Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Hiszed-e ezt? Hiszem, hogy a Szentlélek itt van most. Hiszed-e ezt? Hiszem, hogy betölt minket Jelenlétével. Hiszed-e ezt? Hiszem, hogy a Szentlélek ki akarja árasztani Jelenlétét, meg akarja gyógyítani az összes beteget, betölteni mindazokat, akikben nincs Szentlélek. Hiszed-e ezt? Teljes szívedből hiszel? Álljunk fel, és adjunk Neki dicséretet. Hiszem, hogy most ránk fog áradni.

¹⁴⁶ Ó, Uram Isten, menny és föld Teremtője, Örök Élet Szerzője, minden jó ajándék Adója, mi “Hiszed-e ezt”, Uram. Hiszük, hogy ez Te vagy itt a gyülekezetben. Hiszük, hogy Te vagy az, aki megáldja a lelkünket. Hiszük, hogy Te vagy az, aki kiárasztod ránk a Szellemedet. Hiszük, hogy Te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy. Hiszük, hogy örökké élsz, és a neveink be vannak írva a Bárány Életkönyvébe. Az ég és a föld mind elmúlik, de mi örökké élni fogunk, mert te örökké élsz. Uram, Te ígérted ezt nekünk. Teljes szívünkben hiszük. Mindennel, ami bennünk van, hiszünk, Uram. Szeretem Őt, szeretem Őt.

¹⁴⁷ Hisztek benne? Én hiszem, hogy a Szentlélek az. Valami ránk hullik. Hiszed-e ezt? Hiszem, hogy Ő minden embert meg akar gyógyítani most azonnal. Hiszed-e ezt? Emeljétek fel a kezeteiket Óhozzá. Álljatok fel a lábatokra. Hiszed-e ezt? A Szentlélek itt van. Ez az! Péter azt mondta, "Ez az." Ez az, a Szentlélek.

¹⁴⁸ Ó, Uram, mennyek és föld Teremtője, küldd el a hatalmat, az áldásodat és jóságodat e népre, és áldd meg a szívüket, és hadd lássák, hogy az Emberfia örökké él. Add meg, Uram! Bemutatjuk őket Neked, Jézus Krisztus, Isten Fia Nevében.

¹⁴⁹ Akinek nincs meg a Szentlélek, emelje fel a kezét, és dicsérje Istent. Hiszem, hogy Ő rátok fog szállni. Valaki tegye rájuk a kezét. Itt az óra. Miért várunk tovább? Itt az idő. Itt a pünkösöd ideje, a visszatérés Istenhez. Hozd helyre magad Istennel, Pünkösöd! Ébreszd fel szívedet az élő Isten ereje által. Engedd, hogy a Szelleme beléd költözzön, átjárja lelketeket. Itt van éjszakáról éjszakára, itt van, hogy betegeket gyógyítson, vakoknak látást adjon, nagy és hatalmas hatalma által bebizonyítsa, hogy örökké ugyanaz. Halleluja!

¹⁵⁰ Dicsérjétek Őt. Emeljétek fel a kezeteiket. Felejsétek el, hol vagytok; csak tudjátok, hogy körülötte vagytok, és az Ő jósága és dicsősége és hatalma és irgalma örökké tart. Ő örökké ugyanaz. Áldott legyen az Úr Neve. Halleluja! Ó, dicsérd az Ő Szent Nevét.

¹⁵¹ Ó, mily csodálatos, mily hatalmas Ő! Hányan szeretnék most újra Istennek szentelni az életüket? Emeljétek fel a kezeteiket. Hányan szeretnék Istennek szentelni az életüket? Ez az. Emeljétek fel a kezeteiket. Lássuk Pünkösödöt. Lássuk Isten népét. Felemelem a kezem. "Uram, itt vagyok. Küldj engem." Végy egy angyalt az oltár paraszával, és küldd ránk a Te erődöt, Uram. Isten, add meg ezt a Te Szellemed teljességében, ó, Atyám. Hallgasd meg imánkat, Uram. Hallgasd meg imánkat, mint hívó gyermekek, akik megállunk. Dicsőség az Ő Nevének.

¹⁵² Ó, mint a dicsőség hullámai hullanak alá, ó, az irgalom harmatcseppjei. Ó, dicsőség Istennek. Hadd várjon a lelkünk. Hiszed-e ezt? Hiszed-e ezt? Ez a Szentlélek, aki eljön. Ez az a láthatatlan erő, ami Isten országába, a pünkösöd áldásaiba vezet minket. Gyere haza. Várnak titeket otthon. Értékes emberek vagytok. Isten azt akarja, hogy szenteld meg magad. Nők, tisztítsátok meg magatokat. Férfiak, tisztítsátok meg magatokat. Induljunk vissza Istenhez, és szolgáljuk Őt tiszta szívvel.

¹⁵³ Dicsőség Istennek, a Szentlélek jelen van a gyülekezetben. Csak tedd azt, amire vezetést érzel. Csak hagyd, hogy a Szentlélek működjön rajtad. Nincs mit mondanom. Egyszerűen nem tudom, mit mondjak. A Szentlélek betöltötte az egész épületet. Áldott legyen az Úr Neve. Dicsőség az Úrnak. Ó, halleluja! Halleluja! Dicsérjétek az Urat. Dicsérjétek az Urat. Mily csodálatos, mily dicsőséges... Mily szép, mily csodálatos Isten szentjeinek dicsérete az arcotokon, a Szentlélek Jelenléte,

aki itt mozog és megmutatja nekünk az Ő dicsőségét e nagy sokaságból egy akarattal dicsérik az Ő Nevét.

¹⁵⁴ Fordulj meg, fogj kezet valakivel, és mondd, “Dicsérjétek az Urat, testvér! Dicsérjétek az Urat, testvérnő!” Menjünk bele, és hagyjuk, hogy Isten felrázzon minket. Dicsőség az Úrnak. Így van. Mindnyájan, metodisták, baptisták, presbiteriánusok, pünkösdisták és hetednapos adventisták, és bármik is legyetek, fogjatok kezet egymással az Úr Isten Jelenlétében. Ez az. Ó, halleluja! Halleluja! Halleluja! Ó, annyira örülök, hogy egy vagyok közülük. Annyira örülök. Ó, lebontani a falakat, kidobni a salakot. Dicsőség! Szabadság az Úrban, dicsérjük az Ő szent Nevét. . . Áldott legyen az Úr Neve. Ó, halleluja! Dicsérjük Istent.

¹⁵⁵ Ó, szeretem ezt látni: az emberek kezet ráznak egymással és felragyog az arcuk. Isten ereje azt mondja, “Ez az. Ez az, Isten gyermekei vagyunk. Mindannyian egy nagy gyülekezet vagyunk, egy nagy személy Krisztus Jézusban, az Ő Menyasszonyában, a dicsőségesben.” Az Úr Eljövelele közeleg. Az Ő népe összegyűlik és szereti egymást. . . szeretettel és az Ő Jelenlétének erejével. Ó, ez olyan, mint a Mennyeország. Ó, ez jó. Ámen. Ó, mily dicsőséges, mily csodálatos: csak imádjuk az Urat Szellemben és erőben. Micsoda alkalom. (Abba kellett volna hagynunk; mi most kezdtük.)

¹⁵⁶ Egyszerűen nincs. . . Azt mondtam a testvéreknek, “Testvérek, nincs hogy megállnunk.” Nincs itt olyan hely, ahol. . . Nem volt kezdetünk, így nem is állunk meg. Egyszerűen—egyszerűen csodálatos. . . Hányan érzik magukat igazán jól? Csak az Úr Jelenléte, ó, ez csodálatos, az Úr Jelenléte itt.

¹⁵⁷ Most az Úr Jelenléte itt van, hogy meggyógyítsa a betegeket, egészségessé tegye az embereket. Csak higgyetek Benne. Hisztek Benne? Ha hiszünk Benne, minden lehetséges. Hiszitek ezt? Hiszitek, hogy ez az Úr Jelenléte?

¹⁵⁸ Most, amíg ti. . . Adjatok nekem csak egy pillanatot, csak egy pillanatot most, és figyeljétek csak egy pillanatra. Hadd bizonyítsam be nektek, hogy a Szentlélek van itt. Hadd mutassam meg, hogy a Szentlélek, maga Az, aki beszél, Az, aki cselekszik, tudja ezt. Hányan vannak itt most, akik betegen jöttek ide? Lássuk a kezeiteket. Akik betegek. . . Vannak emberek. . .

¹⁵⁹ Egy férfi áll ott. Hiszel ebben, uram? Nincsenek imakártyák kiosztva, de hiszed, hogy Isten meggyógyíthat téged? Hiszel abban, hogy elmondhatja nekem a bajodat? A te oldaladon van. Készen állsz egy műtétre. Ez így van. A neve Mr. Cartwright. Így van. Ugye? Ints a kezeddél. Rendben. Menj haza és gyógyulj meg, nem lesz rá szükséged. Elhiszed?

¹⁶⁰ Az az ember, aki a karjában tartja azt a csecsemőt, azt hiszed, hogy Isten szolgája vagyok? Hiszed, hogy ez a Szentlélek? Nem ismerlek, ugye? Soha életemben nem láttalak; idegenek vagyunk. Hiszed, hogy a Szentlélek meg tudja mondani nekem, mi a baja annak a babának? Kiütései vannak. Így van. Ugye? Bizony. Nem innen való vagy. Nem, gyomorpanaszaid vannak, amivel te magad is szenvedsz. Így van, ugye? Kansas Cityből jöttél. Rendben. Térj vissza, Jézus Krisztus meggyógyít. Halleluja! Hiszel. Teljes szívedből hiszed?

¹⁶¹ Itt van az Úr Angyala, lebeg e fölött a kis–kis, aprócska, kedves, idős asszony fölött, itt ülsz, és sérvvel szenvedsz. Hiszel abban, hogy Isten meggyógyít téged ebből a sérvből, testvérnő? Te, a kis piros virággal a kalapodon, emeld fel a kezed. Rendben. Menj haza és gyógyulj meg. Ámen. Ó, Isten az; Krisztus, az Isten Fia. Feltámadt a halálból. Itt van.

¹⁶² Most tegyétek egymásra a kezeiteket, és imádkozzatok egy ideig, mindannyian, miközben kérek valakit, hogy jöjjön ide. Gyere ide, testvér. Miközben egymásra teszitek a kezeiteket, hogy megmutassátok, Isten is gyógyít, itt van a testvérem, aki imádkozik. (Folytassátok. Rendben.) Dicsőség az Úr Istennek. 🙏

60-0402 Hiszed-e ezt?
Municipal Előadóterem
Tulsa, Oklahoma Egyesült Államok

HUNGARIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Szerzői jogi nyilatkozat

Minden jog fenntartva. Ez a könyv kinyomtatható otthoni nyomtatón személyes használatra, vagy ingyenesen terjeszthető Jézus Krisztus evangéliumának terjesztése céljából. A könyv nem árusítható, nem sokszorosítható nagy mennyiségben, nem tehető közzé weboldalon, nem tárolható adat-visszakereső rendszerben, nem fordítható le más nyelvekre, és nem használható adománygyűjtésre a Voice Of God Recordings kifejezett írásos engedélye nélkül.

További információért vagy más elérhető kiadványokért kérjük, lépjen kapcsolatba:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org